

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Oracvla Metrica Iovis, Apollinis, Hecates, Serapidis, Et
Aliorvm deorum ac vatvm tam virorum quam feminarum**

Opsopäus, Johannes

Parisiis, 1599

Lectori

[urn:nbn:de:bsz:31-248498](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248498)

LECTORI.

SINGVLIS oraculis imponari, & minuta quæque explicare in animo non fuit, ne de tua diligentia diffidere viderer. At fontes monstraui, vt hos de lectionis veritate vel interpretatione dubitans minori labore consulere posses.

Pagina 2. versu 3. Suidas in *Δωδώνη* Ioui hunc versum attribuit: quem tamen nonnulli Hesiodi esse arbitrentur, alij Platonis e tertio de Republica.

versu 4. Alterum hoc oraculum refert Pausan. pag. 232. editionis Wecheliana.

9. Legitur apud Dionysium Halic. antiq. Rom. lib. 1. Suidam & Stephanum de urbibus in *Αἰολογενές*, Lactantium de falsa relig. lib. 1. Macrobius Saturnalium lib. 1. cap. v 11.

14. Strabo lib. v 1. & Stephanus de urbibus in *Γαρδοσία*.

19. Synesius in Dione.

21. Eusebius lib. v. de Euang. præparatione. apud eundem est & proxime sequens.

P. 3. 17. Corrige operarum mendam, & scribe Apollinis *Didymæi*. solus Iupiter Dodonæus notus est, nullus Apollo Dodonæus. at contra & Apollo & Iupiter Didymæus. nam Branchidarum oraculum sacrum vtrique fuit. De Ioue Didymæo Nicander in primo *Ætolicorum* apud Athenæum: de Apolline omnes passim.

P. 5. 21. Apollo Ismenius Thebis responsa dabat, vt testantur Herodot. Strabo, Stephanus de urbibus, & alij. Legitur autem oraculum hoc in parallelis Plutarchi pag. 832. Græcæ H. Stephani editionis.

P. 6. 4. Eusebij lib. 111. de præpar. Euang.

9. Lactantij lib. 1. cap. v 11.

13. Pausanias pag. 210. edit. Wechel. quam in sequentibus vbique secuti sumus.

16. Milesius Apollo non est alius a Didymæo. vtroque enim cognomine is designatur qui Branchidis responsa dabat. Didymæus vocabatur, partim quia *δίδυμοι θεοί*, dij gemini, Iupiter & Apollo oraculo præerant, partim a loco cui nomen duplex, Branchidæ & Didymi. Aliam huius appellationis

lectionis rationem
quam vide. Milesius
videtur esse Milesius
sacra erat. I. Milesius
pag. lib. titulu
P. 9. 8.
Suidas
hic quæ
irundum
Suidas
Dionysius
legit, Milesius
versus legi
v. Primus
Bacidi va
19. Milesius
ducite an
vel auerte
20. Milesius
in locis
P. 10.
philosophi
15. Milesius
18. Milesius
Athensium
stathius co
tribus die
P. 13. 4.
men, an
hoc oracu
7. Milesius
10. Milesius
in Phocicis
14. Milesius

lationis rationem affert Macrobius Saturnal. lib. 1. cap. xvii. quam vide. Mileſius autem, quia in Mileſiorum regione & urbis Mileti vicinia vaticinabatur, & ipſa Miletus Apollini ſacra erat. Itaque mallem oracula iſta ex Laetantio deſcripta, ſub titulum Apollinis Didymæi relata fuiſſe.

P. 9. 8. Refertur & explicatur ab Herodoto in Polymnia, Suida in ἀρείλει, & Eufebio lib. v. de Euang. præpar. Sed hic quofdam verſus omittit, quofdam mutat. omittit ſecundum & tres poſtremos. mutat primùm *λιπὸν φεῦγ' ἐν πόλιν φύγαι*. deinde quartum & quintum in vnum contrahit, *Οὐ χέρες, ἔδδ' πόδες νίαπι. καὶ γὰρ μιν ἔειπεν Πῦρ π* &c. quartum ita legit, *πολλὰ δ' ἔπειτα πολεῖ πυρρῶματα, καὶ καταλείπει*. Duos ſequentes verſus leges etiam apud Clementem Alexandrinum Strom. v. Primum *Ὡ μέλει*, adſcribit Tzetzes variat. hiſt. Chil. ix. Bacidi vati.

19. *Ἐπιδύνατε θυμὸν*, id eſt diuidite & in varias partes diducite animum, proſpiciendo qua ratione ingruentia mala vel auertere vel lenire poſſitis.

20. Herodotus, Clemens Alexandr. Eufebius, Suidas in locis citatis.

P. 10, 10. Eufebius lib. v. Euang. præparat. ex Oenomao philoſopho.

15. Eufebius ibidem & Athenæus lib. 1. Dipnoſophiſt.

18. Plutarchus in Theſeo pag. 5. 12. Suidas in *ὑμῖς & Αἰγυπτῖς*, Athen. lib. v 11. Stephanus in *Αἴγιον*, Eufebius, & Eufſtathius comment. in Dionyſij periegeſin, Tzetzes Chil. ix. tribus diuerſis locis, qui hunc verſum præmittit, *Γαίης μὲ πάντας τὸ πελασζικὸν ἄργος ἀμεινον*, & duos ſequentes ita variat vt infra pag. 46. relati ſunt. Verſus pænultimi teleſtichium ſic ſcribitur apud Tzetzem, *οἱ τὸ μετὰ ξύ*.

P. 13. 4. Suidas in *εἰ τὸ*. Athenæus lib. v. Dubitat hic tamen, an *Æſopum* fabularum ſcriptorem, an alium *Apollo* hoc oraculo irriſerit.

7. Suidas in dictione *τίον*.

10. *Æſchines* contra *Crefiphontem*. Pausanias pag. 356. in Phocicis.

14. Eufebius lib. v. de præparatione Euang.

16. Pausanias Corinthiacis pag. 69.

20. Herodotus Polymnia, & Eusebius lib. v i. de Euang. præparat.

P. 14. 1. Herodotus Erato integrum refert, at tres priores versus Pausanias in Corinthiacis pag. 63. & Suidas in *πλεσίλλα*.

7. Pausanias pag. 123. & 136. In quinto versu alij legunt *εἰ θεόν*, alij *ἐν θεῶν ἕξαπατήων*. hic versus originem dedit *παρ᾽ ἐμὴ* cuius Suidas meminit, *Πολλάκην εἰδείης οἷς τὸν θεὸν ἕξαπατήσας*. Multa te nosse oportet quibus deum decipere possis.

14. Idem pag. 122. editiones vulgatae *εἰ* pro *ἢ* habent, & imperfectam distinctionem post *ἕξανειδυότων*. Lacunam alterisco notatam explet Sylburgius meus dictione *τὸ πάροιθε* ex Pausan. 124, 33.

22. Eusebius ex Oenomao lib. v. Euang. præparat.

24. Pausanias pag. 243.

P. 17. 6. Idem Pausanias pag. 153. Vbi annotat Sylburgius in extremo versu legi posse, *πυρραῖαν εὐρρείτης Ἀρεθούσης*, i. *pulchra* vel *placida* *Arethusa*. at contrarium notabit recepta scriptura, si ab *εὐελπος* deducatur. dicitur enim turbata & euripi modo huc illuc agitata *Arethusa*.

10. Suidas in *Archias*.

16. Plutarchus in parallelis pag. 63. Pausanias pag. 187. Eusebius lib. v. Euang. præp. qui id asino adaptat. Socrates hist. ecclesiast. lib. 111. cap. xx111. Pro *μικίη* Eusebius habet *ἕκ ἐπ.* quod perinde est.

19. Pausanias Phocicis pag. 333. In versu pænultimo habet Aldina editio *ἡ δὲ*, *vrbs* scilicet, pro *ἡ δὲ*, quod *Camera* xius agnoscit.

P. 18. 1. Duo ista oracula refert Suidas, prius in *Ἀπιδος*, posterius in *Ἀδρουτος*. item Cedrenus.

8. Herodotus in Terpsichore. Scribunt nonnulli *Περλυῶσω* pro *Περλυῶσω* versu vltimo.

13. Tria sequentia habet Herodotus in Melpomene & Erato: priora etiam Plutarchus in libello *πᾶσι τῶ μὴ χεῖν ἑμμέτρως τῶ* &c. & Tzetzes Chil. v i.

17. Scribitur & *ἄρῆτον* pro *ἀμεινον*.

22. Hic

22. Hic versus citatur in commentario ad Saryras Iuuenalis, qui dei responsum sic expressit Sar. x i i i.

*Spartano cuidam respondit Pythia vates,
Haud impunitum quondam fore, quod dubitares
Depositum retinere, & fraudem iure tueri
Iurando: quarebat enim quæ Numinis esset
Mens, & an hoc illi facinus suaderet Apollo.
Reddidit ergo metu, non moribus, & tamen omnem
Vocem adyti dignam templo, veramque probauit:
Exinctus tota pariter cum prole, domoque,
Et quamuis longa deductis gente propinquus.
Has patitur pœnas peccandi sola voluntas.*

P. 21. 1. Pausanias pag. 242. refert de Philippo Macedoniae rege.

2. Dionysius Halicarn. lib. 1. antiq. Rom.

8. Herodotus in Erato.

10. Suidas in Diogenes.

17. Herodotus Melpomene.

20. Pausan. Bœoticis pag. 311. & Euseb. lib. v. Euang. præparat.

24. Herodotus Terpsichore, & Euseb. lib. sæpe laudato.

P. 22. 1. Tzerzes scribit Λάμδα, Chil. v i i i. πᾶς ὡς τὸ
Ἡεῖωνος, ὀίμαι δὲ τῆς Λάμδα. & Eusebius ὀλοοῖσθον.

3. Eusebius loco dicto.

5. Hoc & duo sequētia suæ periegesi inseruit Pausanias
pag. 189. Phocicis 330. & Bœoticis 292.

12. Camerarius legit πλυνθίε.

17. Plutarchus in Theseo pag. 20.

23. Eusebius lib. v 1. de Euang. præparat.

P. 25. 4. Suidas in Σόλων.

8. Herodotus Cleio, Eusebius lib. v. de Euang. præparat.
vbi αἰκὴ scribitur pro εἰκ.

11. Eusebius eodem libro.

16. Herodot. Cleio, Eusebius ibidem, Chrysostomus,
Suidas in Κροῖσος, Cedrinus. Sic autem inchoat Euseb. Ω εἰ-
δὼς ψάμ. In altero quoque Euseb. & ex parte Suidas variant,
καὶ κροφῶ ξυμνίς, καὶ μὴ λαμόντος αἰκούων. Tertius ita legitur apud
Suidam,

Suidam, ὅσην δ' ἐς φρένας ἤλυθε μεῦ κρατερῶνιο χελώνης. non constat carmen, nisi legas κρατεροῖο. In Herodoti exemplaribus notatur & alia lectio, κραταρῶνιο χελώνης. Mox male in Suida ὑπάρκειται pro ὑπίσφραται, at non male χαλκός pro χαλκόν.

22. Eusebius lib. v. Euang. præpar. & Suidas in Ἀλλε, Κροῖσος, & λοξίνας.

24. Herodot. Clio, Plato lib. v. 111. de republ.

P. 26. 2. Plato legit φεύγει, ἢ δὲ μὲν, ἢ δὲ αἰδέεται.

3. Quattuor quæ sequuntur, extant apud Herodotum; primum in Clio, secundum in Terpsichore, apud Eusebium lib. v. & Pausaniam pag. 237. tertium iterum in Clio, & apud Stephanum de urbibus in Tegea, ex Lepidi epitomes historiarum lib. 1. quartum in Clio.

10. Male ferunt exemplaria Eusebij Αἰακίδης. at sine ullo discrimine scribitur a nonnullis κληροῖο.

15. Stephanus habet Ης τ' ἄπο, a sua nempe regione.

19. Scribitur quoq; λευκῶ, & versu ab hoc tertio πήμασι.

*P. 29. 1. Eusebius libro sæpe citato.

5. Idem ibidem, & Herodotus Polymnia.

8. Eusebius legit ἄφραται.

13. Pausanias pag. 122. & Eusebius libro dicto, ubi γαῖας μεσσηνίδα δήμος editio Parisiensis habet.

17. Stephanus de urbibus in Λαοδίσεια.

21. Herodot. Clio & Eusebius lib. v. de Euang. præpar. apud quem reperies scriptum μακροπόμαι, ἢ ἀνθρώπων.

P. 30. 1. Ibidem idem Eusebius.

16. Plutarchus in vitis pag. 823. & de defectu oraculorum.

19. Eustathius in comment. ad Dionysij periegesin, & Stephanus in Byzantium.

23. Σπίλωσι, ita Stephanus. forte σέλλω.

24. Continetur hic versus in oraculo Ægiensibus dato supra pag. 10. & 13. Sed quia historici nonnulli id Megarensibus sciscitantibus responsum esse volunt, κομμείπον istud sub Megarensium titulo repetere volui, præsertim cum in pro-
 ————— τῆς δὲ Χαλκίδης

Νύμφης, ὡς Μετάρων, ἢ λόγος, ἢ δὲ ἀριθμός.

Suidas

Suidas in *ὀμίς δ*, & Tzetzes Chiliad. 1 x.

P. 33. 1. Duo prima sunt in Messenijs Pausaniæ pag. 130. & 120. sed alterum duobus hexametris comprehendit Eusebius de præpar. Euang. lib. v. quos etiam hic subiunximus.

13. Ex eodem loco Eusebij.

16. Herodotus Erato & Tzetzes Chil. v 111. Oraculum Didymæum prope Miletum, commune fuit Ioui & Apollini, ut iam diximus: indeque *διδυμοί θεοί* dicebantur, quasi dij gemini. Et eo Latina versio respexit. Sed commodius de loco oraculi exponetur, cui Didymi nomen erat a societate vtriusque dei. Mela de situ orbis lib. 1. cap. x v 111. *Ioniam cingit oraculum Apollinis, dictum olim Branchidæ, nunc Didymi.* In oraculo quodam infra pag. 62.

21. Diogenes Laertius lib. 1. in Thaletis vita.

24. Ex Eusebij libro v. toties nominato.

P. 34. 3. Strabo Geograph. lib. v 1. in quo legitur a nonnullis *παρέκ θεόν* pro *παρες σθεν*, *ἕδρα* pro *κλάσματι*, *δύρον* pro *ὄρθον*. *ἕδρα* dicuntur purgamenta soli quæ scopis euerri solent, Festo exuerræ.

5. Duo ista oracula iuuenibus duobus, tertio eorum socio a latronibus occiso, ab Apolline data refert Ælianus variæ historiæ lib. 111.

12. Eusebius lib. v. Euang. præpar. Ex eodem est & sequens de Homero, sed hoc aliquantulum diuersum est ab illo quod Stephanus in 10ς habet. ideo vtrumque coniunxi.

P. 37. 4. Iambicum hoc legitur apud Suidam in *αἰθήματα* & *ὀβολοσάτης*.

7. Extat in Pausaniæ periegesi, at sequens in Eusebio & Socrate hist. ecclesiast. lib. 111. cap. x x 11.

11. Siphniis hoc responsum. datum fuisse scribit Herodotus in Thalia.

15. Plutarchus in Solone vtrumque habet pag. 156. & 151. editionis Græcæ.

22. Strabo lib. v 111. Pausanias in Corinth. pag. 76. Suidas in *αἰθήματα*. in Strabone est *ἡμεκείτω*, masculinum pro feminino.

- P. 38. 1. Plutarchus in Arato pag. 1922.
 6. Stephanus in *sybaris*. Athenæus lib. xii. qui priores duos versus in vnum hunc cogit, *εὐδαίμων σὺ ἔσσι πρὸς ἧλός αἰὲν ἰόντων*, & mox *σείσεως* legit. Explicat Suidas in proverbio *Ἀμweis μᾶίνεται*.
 12. *Alianus* variæ historiæ lib. 111.
 20. Eusebius lib. v. de Euang. præparatione.
 21. Idem lib. vi. & Stephanus in *Θάσος*, quæ olim Aeria nuncupabatur.
 P. 41. 1. Hoc allegat Eusebius lib. v. de præpar. Euang. Alterum Strabo lib. v. Tertium Pausanias pag. 272. Quartum Diodorus bibliothecæ libro x v. i. & Pausanias pag. 241. Quintum Suidas in *ἀργυρέας*. Sextum Pausanias in Phocicis pag. 317.
 P. 42. 1. Primum, quartum, & septimum, supra sunt ex Eusebio de præparat. Euang. Secundum ex Socratis hist. ecclesiast. lib. 111. cap. x x 11. Tertium ex Laertij Thalete. Quintum ex Plutarchi quæstionibus Roman. Sextum ex Iuliani apostatæ Cæsaribus & Suida in *ἀίμε*. Octauum ex Stromat. Clementis lib. v. i. Vltimum e Tzetis Chil. x i.
 P. 45. 1. Plutarchus lib. *περὶ φιλαδελφίας*. Id quod sequitur de victimis cuique deorum generi deligendis & sacrificandi modo, habetur lib. i v. Eusebij de præp. Euang.
 P. 46. 5. Videtur scribendum *λαύροισιν* vel *λάροισιν*.
 8. Mallem *ὑποχθονίων*, vt dij subterranei intelligantur, quos ante *περτελοῖς* dixit Apollo.
 12. Tzetes Chiliade v. x. & x i i.
 16. Eusebius lib. v. de Euang. præpar. & Tzetes Chil. i x. Ideo autem hic repetij, quod nonnihil discrepet ab eo quod est pag. 10. ibique oraculi initium prætermissum sit.
 20. Transcriptum est ex Laertij Thalete.
 P. 49. 1. Fragmentum istud adducit Eustathius in comment. ad Dionysium.
 5. Apollini adscribit Strabo lib. i x. Lysistrato Atheniensis *χηρομολόγος* Herodotus in Vrania.
 7. Cedrenus affert in historia de Iuliano Cæsare.
 11. Quæ sequuntur in hac & sequenti paginis, reperies in Euse-

in Eusebij lib. v. i. de præparat. Euang.

P. 50. 20. Ita descripti, vt Eusebij lib. v. de Euangel. præp. ad Phalaridem εἰρωνικῶς accommodauerat. Sed verum oraculū fuit id quod postea apud Athenēū inueni lib. xiiii. Dipnosoph. de Charitone & Melanippo Phalaridi tyrāno infidias struentibus prolatum:

Εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφυ,

• Θείας ἀνητήρες ἐφαιμελοῖς φιλότατος. hoc est,

Felices sunt Chariton & Melanippus,

Hominibus diuinæ auctores beneuolentiæ.

φιλότατος Dorica dialecto pro φιλότατος. Et pētametrum hexa- metro præpositum est. quem ordinem postea imitatus est Dionysius Atheniensis in elegiis.

23. Diogenes Laertius in vita Socratis.

P. 53. 1. Plutarchus in quæst. Græc. & Athenæus lib. 7. ex Aristotele de Træzeniorum republica. Suidas item in

Αληφίας.

4. Plutarchus de defectu oraculorum.

12. Idem in institutis Laconum. Meminit eius etiam Suidas de Lycurgo verba faciens; qui βεραχυλοῖαν ἐπίμοσι καὶ πνίαι, πῶ μὲ σοφίης ἔστι σημεῖον, πῶ δὲ ἀριπῆς διδασκαλῶν οἰηθεῖς. καὶ ὁμολοεῖ ἑστίαις ὁ θεός. φυλάττει δὲ ἀνεῖλε πολλὰς φιλοχρηματίας. Fertur autem istud oraculum vulgo inter parcemias, vt & pleraque alia.

18. Sarpedonij Apollinis oracula memorat Zosimus lib. 1. histor.

P. 55. Quæ sunt in hac pagina, deprompsi ex Eusebij lib. xv. & v. de Euang. præpar. exceptis tribus vltimis a Lactantio lib. 1. cap. v. ii. citatis.

P. 57. 3. Prouerbij vim obtinuit, referturque a Stephano in ἑρμῆς, & Suida in ἑρμῆς & πολλοί. apud illum scribitur ἑρμῆβοροι, quasi calculi uori. forte, qui calculos & sortes in urnas coniciunt, & inde victum quæritant: quemadmodum Suidæ iudex κναιμοστρωῶς dicitur, qui de fabis victitat: quod fabæ olim in suffragiis calculorum vicem supplebant.

6. Eusebius lib. v. i. de præpar. Euang. ex Porphyrij extractatu πάλι τῆς ἐκ λογίαν φιλοσοφίας.

18. Καταβάσιον Διὸς ἔγχος, id est Iouis fulmen. & Atheniensibus erat Ζεὺς καταβάσις, ὡς δὲ τὸ καταβάσιον τὸν κεραυνόν, Suida teste.

19. Mallem τῶν, nempe ἔγχος, pro τῶν.

P. 58. 5. Sequentia omnia in hac & 61. paginis Eusebii partim lib. v. de Euang. præparatione, partim lib. 111. de Euang. demonstratiōne, ex Porphyrio philosopho inferuit.

P. 61. 4. Lego Νειλίω, vel Νειλάω ἰδόντω. velabantur enim sacerdotes lino Niliaco siue Ægyptiaco, utpote candore præstanti. Hermippus apud Athenæum lib. 1. enumerans quæ in singulis oppidis propria & rara sunt, laudat ex Ægypto pendētia vela. & alibi memini me legisse aliquid de penula ex Ægyptio lino confecta. Suidas, οἱ Διζύπιοι λινοπιόεισιν. Gratius in Cynegético,

Vix operata suo sacra ad Bubastia lino

Velatur sonipes æstivi turba Canopi.

versu sequenti νεφέλω dixit quod Arbiter nebulam lineam & ventum textilem.

P. 62. 1. Eusebius lib. v. de præparatione Euangelica.

13. Vnicum hoc oraculum quo Annibal deceptus fuit, metro ab Ammone comprehensum reperi, in Plutarcho. Meminit eius etiam Suidas. Scribit autem Strabo Ammonem nutibus & signis quibusdam solitum sciscitantibus respondere, non autem voce articulata ut Delphorum & Branchidarum deum.

17. Mercurij & Hecates oracula collecta sunt ex 111. 1 v. & v. libro Eusebij de præparat. Euang.

P. 65. 17. Aut pēder sentētia, aut εἰδὲ scribendū est pro εἰδὲ.

P. 66. v. vlt. Nullus lexicographus agnoscit dictionem σκαλαώτης, sed vel dempro σκαλαώτης, ut Hesychius & Suidas, vel præposito α, ασκαλαώτης, ut iidem, Aristoteles, & Plinius lib. x x 1 x. cap. 1 v. ita scribens, stellionem Græci coloten vocant, & ascalaboten, & galeoten. in Italia non nascitur. Sed nec σκαλαώτης repudiandum est, ut quod etymo propius accedat. nam compositum puto ex σκαλέω fodio, & βόσκω pasco. ex illo, simili forma deriuata sunt σκαλαθύρμα & σκαλαθάρα, ex hoc παμλώτης. Erit igitur hic σκαλαώτης, animalculum quod fodiendo

fodiendo pascitur, siue id murem dicas, siue talpam. de hac autem potius acciperem: quod Hecata: veneficiis præfecta, plantæ & animalia magica conueniant. Præcessit de ruta siluestri, alias Moly vocata, & pro amuleto a magis vsurpata, teste Plinio & Suida, ex qua sibi idolum illa vult fieri. sequitur postea de lauro sponte nata. Porro talpas magicis incantationibus adhibitas fuisse liquet e Plinij verbis capite 111. lib. x x x. nat. hist. Peculiare (ait) vanitatis sit argumentum, quod animalium cunctorum talpas maxime mirantur, tot modis a rerum natura damnatas, cæcitate perpetua, tenebris etiamnum alijs defossas, sepulchrisque similes. Nullis æque credunt extis: nullum religionis capacius iudicant animal: ut si quis cor eius recens palpitanque deuorarit, diuinationis & rerum efficiendarum euentus promittant.

P. 69. 3. Forte scribendum est $\epsilon\upsilon\chi\lambda\omega$ pro $\delta\phi\chi\lambda\omega$, nisi $\delta\phi\chi\lambda\omega$ idem esse dicas quod initiamentum.

16. Serapidis oracula extant, primum in Eusebij lib. v. de præp. Euangel. alterum in Saturnalibus Macrobij, lib. 1. cap. x x. tertium in Suida, nomine $\Theta\delta\lambda\iota\varsigma$.

P. 70. 10. Æsculapio attribuit Porphyrius, teste Eusebio lib. 111. de Euang. præpar.

16. Pausanias pag. 142. In cuius initio legit Camera-rius $\delta\delta\rho\upsilon$.

P. 73. 3. Eunapius in vita philosophorum. Secundum de Andronico & tertium de tauriformi imperatore refert Nicetas.

P. 74. 5. Stephanus de vrbibus in $A\rho\mu$. at de sequenti fidem facit Diodorus biblioth. lib. xvii. de eo quod Thebanis datum est, Pausanias in $B\epsilon\omega\tau\iota\kappa\iota\varsigma$ pag. 295. De Iuliano Suidas in eius vita.

P. 77. 7. De hoc Strabo lib. vi. de sequenti Nicetas, nisi fallor, vel Zonaras.

12. Inter ænigmata recensetur ab Athenæo lib. x. Placet lectio manuscripti codicis quæ habet $\epsilon\rho\epsilon\tau\mu\omicron\iota\varsigma$ pro $\epsilon\rho\epsilon\mu\omicron\iota\varsigma$. Significatur autem Bacchus & Venus: nam ambo Adonim deperierunt.

17. Tzetzes variat. hist. Chil. 1 x. In proximo resoluit

ἑαὶ in duas dictiones ἕαῖ, non ὕα.

21. Zonaras lib. 11. videtur fors Homericā.

24. Nicetas de Manuele qui x x x v 111. annos regnauit. quem annorum numerum denotat postrema syllaba in Μανυήλ.

P. 78. 1. Athenæus lib. x 11. apud quem nonnulli ἀπολέμους malunt, vt ad φόνος referatur. cædes sine bello.

4. Zonaras lib. 111. & Io. Curopalates in hist. cōpendio.

8. Stephanus de vrbibus in Τάβαι.

10. Strabo lib. viii. & Suidas in εὐδαίμων.

14. Clemens Alexandrinus Strom. 1.

15. Cedrenus, Socrates hist. ecclesiast. lib. iiii. cap. viii.

Cedrenus pro δροσερῶν habet ἱερῶν : pro λυέσι, λυέσισι, pro μδρζάροντα vitioso prorsus, recte μδρζάροντα, Socrates μδρμαίροντας pro καλλιρόσιο, Κιμμείοιο, pro μωσιδα, μωσιδα, pro δήτασι, δήτασι. Citat etiam Ammianus Marcellinus lib. x x x i. quod quia in multis discrepat a Cedreno & Socrate, integrum hic apponere visum est, licet mendosum.

Ἀλλ' ὁπόταν νύμφαι δροσεραὶ κτ' αὐτοῦ χορείαις.

Τέρπομεναι σφοδραῖντες εὐσεφείας καὶ ἀγμάς,

Καὶ πῆχρος λύγριο πολύστονον ἑστικερ *

Δη πῆπ ἄνια φύλα πολυαῖρμον ἀπορῶσι

Ἰσρα καμψρόσιο πόρον παρῶντα σὺν ἀίχμη,

Καὶ Σουδικῶν ὀλέσῃ χῶραν καὶ Μυσίδα ζαῖαν,

Γαῖονα θ' ἰσσοπέαπιν σὺν Κέλταις μαυνομένοισι,

Ταυτὸ καὶ βιότοιο τέλος καὶ δῆλον ἐφέξῃ.

P. 81. 3. Herodotus lib. primo historiarum.

7. Idem Herodotus Bacidi tribuit sequentia, in Vrania & Calliope.

11. Pro χουσαῖρος scribitur χουσαῖρος.

82.2. De Messeniorum reditu, de Eira, Tithorensibus item & Thebanis hæc Bacis Nympharum afflatu vaticinatus est, teste Pausania in Messenicis pag. 137. & Bæoticis pag. 295.

15. Suidas explicās oraculū Ἄεσοπο datum εἰ τὸ μέσον &c.

18. Lucianus in vita Peregrini.

P. 85. 2. Diopithis vatis esse scribit Plutarchus in parallelis

leis pag. 89.
no. Graec.
pag. 89.
6. l. In
ἐπὶ &
1. In
P. 86.
Pausania
is pag.
22.
notar S
ἐπὶ Μιν
deatur q
sufficari
hic sit ef
ἐπὶ ἰσρα
P. 85.
Saturn.
oblatu
taiphus
Marcell
re: Luc
Λούκιου
Plutar
10.
bene d
P.
10.
12.
15.
I
Dod
gestic, &
Nicpho

Ielis pag. 815, & 1091. & repetit in lib. de defectu oracul. pag. 710. Græcæ editionis H. Steph. Pausanias item in Laconicis pag. 89.

6. Plutarchus legit ἄσσοι pro μύθοι, & versu sequenti φθι-
 ῖστορον, & modo κλιιδόμενος, modo κλιιδόμενον.

8. In antiquo libro repertum est, & a Leonclai editū.

P. 86. 6. Fatidicarum istarum feminarū responsa refert Pausanias in sua periegesi, Xenocleæ & Phaennidis in Phocicis pag. 329. & 330. Phemonoes pag. 322. Peliadum pag. 328.

22. Ad hunc versum in Pausaniæ notis doctissimis ista notat Sylburgius: *vt hic legitur Κρήσιοι ἄνδρες, sic apud Suidam, μέγα Μινῶ τὸν Κρήσιον. Sed quum Cretensium mentio parum huc videatur quadrare, et præsentis temporis verbum sequatur ἀγιστεύοισι, suspicari aliquis possit legendum esse κρήσιοι id est, ἀγαθοί. vt tale hic sit epiphonema, quale in oraculo ad Glaucum Spartanum, ἀνδρὸς ἡρώρκου ἤματ' ἀμετρίων ἀμείνων.*

P. 89. 5. De somniorū quinque speciebus vide Macrobi. Saturn. lib. 1. cap. 111. Alexandro vero in quiete spectrum oblatum oraculum hoc edidisse auctor est Plutarchus in vita ipsius pag. 1246. Iuliano Cæsari Zosimus lib. 111. hist. & Marcellinus lib. x x 1. Hipparcho Herodotus in Terpsichore: Lucullo Plutarchus in vita eiusdem, Suidas in κνώστω & Λούκανλλος: Mario Plutarchus: Valenti Cedrenus: Pausaniæ Plutarchus: Socrati Laertius in eius vita.

10. Zosimi scriptus codex πέλη pro μόλη, πέντε pro πέμπτη, bene demum Ἀσίδος habet.

P. 90. 4. Macrobius Saturnalium lib. 1.

10. Diodorus Siculus de Thebanis.

12. Plutarchus in vita Demosthenis.

15. Triâ sequentia sunt ex Athenæi lib. v 1. & x 1 v.

I N A S T R A M P S Y C H I
 O N E I R O C R I T I C O N.

Doctissimus Ios. Scaliger ὀνόμαστικόν istud emendauit, digessit, & suo auctori Alstrampsycho vindicauit, perperam Nicephori patriarchæ Constantinopolitani nomine olim

editum. Quod quia ab oraculis, praesertim *χρηματοποιῶς* proprie Macrobio dictis, nō alienū videbatur, & alioq̄ somnia inter diuinationū species referūtur, hic subiungi curauimus. De Astrampycho autem haec habet Suidas, *Ἀστράμψυχος, ὃς βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὃν ἄν θεραπειῶν πεποίηκε, καὶ ὀνόματι πικρὸν.* Inseruit hoc ille sparsim suo lexico, interdum vix tribus vel quatuor versibus simul iunctis, aliquibus etiam bis vel ter repetitis. Quos vt facilius inuenire possis, singulas dictiones Suidae indicabo eo ordine quo iambi sese mutuo consequuntur.

καθ' ὑποίς. ἀργῆς & δρόμοι. πέπεδα. γελῶν & καθ' ὑποίς. ἐχθροίς. θανὼν & καθ' ὑποίς. διαώδιαν & ὄσμη. θυμῶ. γέροντα. δρόμοις. χεῖρας. πόδας. σόρκας & σῶμα. πείρας. σόρκας. μητέ. ἀπειπλακῆνας. μζινοῖδης & ἀπειπλακῆνας. φιλεῖν. πόδας. ποδῶν. παχῆς. νῶς. τυφλόν. σολῶν. χιτῶν. ζαῆ. ἄστρα. βρονταῖ. ἥλιος & σελῆν. χιῶν. νεκροίς. δειδρέαν. μδορδρίται. γάλα. βόρβορος & κόπριος. βρύσις & πηγή. οἶνος. ὕδωρ. ποταμός. οὐκλήσιας. γυμνός. κόπριος. πέτρα. πείρα. λάκκω. ἀνδρακῆς. κεσεῖμοις. ὄρη. ὄφης. βόρβορος & κόπριος. κρημνῶ. γλυκεῖ & ἔσθιν. βότρυς & σαφυλή. κῦκον. ἐπίδακας. ὕδωρ. πῆδας. ἄπιν. ἥλιος & πάσταλος. ῥάβδος. κίρκον & κίρκη. κλεῖδας. κλήμα. μάζω. κεκλωσμένα & νηῖταις. σρεθός. σύλον. μάζεμα. κίρκος & κίρρα. χρυσόν. οἶα. βόας. ἴσσοις. λέοντας. ἀετςετες. πόλον. κωνῶν. λύκος. μῦς. βόας. σφήκες. λαχῶ. ἔλαμον. θαλάπλαν.

3. Primus versus ita legitur apud Suidam, ὄναρ καθ' ὑποίς νητρειῆς καλεῖν πόδε.

9. Sic Suidas, κλαῖων καθ' ὑποίς, φροντίδων ἔση δίχα.

16. Idem in σόρκας, ὄλον, in σῶμα, σῶμ' ὄλον legit pro ὄλμον. sed nihil aliud est ὄλμος, teste Polluce, nisi σῶμα, vel pars corporis a ceruice ad femora: quemadmodum & ὄλλόν Nican-dri scholiastes de corpore interpretatur.

21. Suidas in ἀπειπλακῆνας. ἀπειπλακῆνας, καλὸν εἰς ὄναρ πόδε.

P. 96, 4. Alias legitur, χροῖς τε ποταμοῦ δυσμενῆ δηλοὶ κάεσι. Inundatio fluminis inimicum significat caput.

12. Suidas, βλάβας φύροις.

13. In βυγός legitur, βυγός ὄρη παρῆρπον, παρῆματων βίαν. Col-lis ad montem adrepens, rerum violentiam notat.

F I N I S.

Pag. 32, 20. lege Didymi p gemelli. P. 45, 16. νύμφασι Διωύσοιο. P. 56, 3. fatidici. P. 66, 2. Hoc correctius extat in Scholiis Nicephori ad Synes. vt & illud q̄ sequitur l. 19. P. 106, 35. Callimachi.